

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-359/20-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 04 -12- 2020			Prilog 6
e-mail	eujn	neposredno	poštom
KLASA: UP/II-034-02/20-02/08			
URBROJ: 383-01/20-14			

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlenji Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Babić d.o.o., Cestica, Ljudevita Gaja 44, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Brlečić i partneri, Varaždin, Optujaska 25/1, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Pribislavec, Pribislavec, Braće Radića 47, Čakovec, u predmetu javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 2. studenoga 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-02/08, urbroj: 354-01/20-9 od 27. kolovoza 2020.

riješio je

I. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje odgovornog učinka tužbe.
II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 57.850,00 kn.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke Općine Pribislavec klasa: 363-02/19-01/02, urbroj: 2109/26-19-01-01-04 od 16. rujna 2019. Ovom odlukom je poništen postupak davanja koncesije za obavljanje javne usluge prikupljanja, odvoza i zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada te povezane usluge odvojenog prikupljanja otpadnog papira, metala, stakla, plastike, tekstila i glomaznog otpada s područja Općine Pribislavec.

Tužitelj navodi da je tuženik osporenim rješenjem usvojio neke od njegovih žalbenih razloga, ali je žalbu odbio u dijelu u kojem je tužitelj dokazivao da je kao ponuditelj u predmetnom postupku dokazao svoju financijsku sposobnost sukladno odredbi točke 3.2.3.1. Dokumentacije za nadmetanje. Navodi da je dostavio SOL-2 obrazac izdan 7. travnja 2019. iz kojeg je vidljivo da posljednjih šest mjeseci prije izdavanja tog obrasca njegov račun nije bio

u blokadi. Poziva se na sadržaj Dokumentacije o nadmetanju kojom je tražen dokaz da ponuditelj od 1. veljače 2019. nije bio u blokadi i smatra da je navedenom potvrdom upravo to i dokazao. Kako je dostavio dokumentaciju sukladno tekstu natječajne dokumentacije smatra da eventualne omaške u pisanju na način da je umjesto riječi od (dana početka postupka) trebalo stajati riječ do (dana početka postupka) posljedice takve omaške u pisanju nikako ne bi trebale pasti na teret tužitelja kao ponuditelja već isključivo na teret naručitelja. Svako drugačije postupanje smatra da bi značilo pravnu neizvjesnost jer tužitelj nije ovlašten tumačiti tekst natječaja i pogađati što je naručitelj mislio. Također napominje da ni tužitelj ni bilo koji drugi ponuditelj nisu ni mogli udovoljiti natječajnom uvjetu dostave obrasca s danom 1. veljače 2019. jer bi takav obrazac morao biti izdan od strane financijske institucije točno tog dana, zbog čega postavlja upitno postojanje roka za dostavu dokumentacije. Ističe da dokaz financijske sposobnosti nije bio naveden u Dokumentaciji za nadmetanje kao razlog za isključenje i smatra da ga je naručitelj bio ovlašten pozvati da sukladno odredbi članka 34. Zakona o koncesijama dopuni svoju ponudu. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika kao i odluku zainteresirane osobe o poništenju postupka davanja koncesije te traži da sud obveže zainteresiranu osobu na podmirivanje troškova upravnog postupka tužitelju u iznosu od 116.781,25 kn te da naloži tuženiku da tužitelju podmiri trošak upravnog spora u ukupnom iznosu od 57.850,00 kn.

Uz tužbu tužitelj je podnio i prijedlog za određivanje odgovnog učinka tužbe kako bi se onemogućilo raspisivanje novog natječaja radi davanja predmetne koncesije. Navodi da trenutno obavlja navedene usluge za zainteresiranu osobu te je aneksom koncesijskog ugovora ovlašten tu uslugu obavljati do završetka ponovnog postupka davanja koncesije. Smatra da će zainteresirana osoba po izvršnosti Odluke o poništenju raspisati novi natječaj čime će tužitelj pretrpjeti nenadoknadivu štetu jer smatra da je u dosada provedenom postupku trebao biti izabran kao jedini ponuditelj.

Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku i zainteresiranoj osobi.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim navodima. Ističe da je predmetni postupak davanja koncesije započeo 1. veljače 2019., a odredbom dokumentacije propisano je da je potrebno dokazati kako račun nije bio u blokadi u posljednjih šest mjeseci računajući od dana početka tog postupka. Stoga ističe da je posljednjih šest mjeseci razdoblje od 1. kolovoza 2018. do 1. veljače 2019. koji period tužitelj nije dokazao dostavljanjem SOL-2 obrasca. Obrazlaže pravnu nemogućnost pozivanja tužitelja na otklanjanje nedostatka i predlaže da sud žalbu odbije te da odbije zahtjev tužitelja za određivanjem odgovnog učinka tužbe.

Odgovor na tužbu dostavila je i Općina Pribislavec koja prvenstveno ističe prigovor prekluzije, jer je tužba podnesena 8. listopada 2020., a osporena odluka tužitelju je dostavljena 1. rujna 2020. Podredno osporava razloge na kojima tužitelj temelji tužbu i prijedlog za donošenje rješenja o odgovnom učinku tužbe.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud prvenstveno otklanja prijedlog zainteresirane osobe da odbaci tužbu zbog proteka roka za podnošenje tužbe. Naime, prema odredbi članka 1. stavka 2. Zakona o koncesijama (Narodne novine, broj 69/17. i 107/20.) na pitanja koja nisu uređena tim Zakonom odgovarajuće se primjenjuju posebni zakoni te propisi kojima se uređuje javna nabava. Odredbom članka 434. Zakona o javnoj nabavi propisano je da rok za podnošenje tužbe protiv

odluke tuženika dostavljene javnom objavom na internetskim stranicama tuženika počinje teći istekom roka od 8 dana od dana objave. Kako je tuženik svoju odluku objavio na internetskim stranicama 1. rujna 2020. to je rok za pokretanje upravnog spora počeo teći 10. rujna 2020. čime je tužba tužitelja predana preporučeno putem pošte 8. listopada 2020. predana u roku kako to propisuje odredba članka 24. Zakona o upravnim sporovima.

Rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o poništenju postupka davanja koncesije za obavljanje javne usluge prikupljanja, odvoza i zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada te povezane usluge odvojenog prikupljanja otpadnog papira, metala, stakla, plastike, tekstila i glomaznog otpada s područja Općine Pribislavec klasa: 363-02/19-01/02, urbroj: 2109/26-19-01-01-04 od 16. rujna 2019. Obavijest o namjeri davanja koncesije za obavljanje navedene javne usluge zainteresirana osoba objavila je dana 1. veljače 2019. u elektroničkom oglasniku javne nabave RH broj objave: 2019/S01K-003792. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju cijene usluge za krajnje korisnike 90% i visine naknade za koncesiju 10%.

Zainteresirana osoba je Odluku o poništenju postupka davanja koncesije donijela pozivom na odredbu članka 34. stavka 4. Zakona o koncesijama (Narodne novine, broj 69/17.) uz obrazloženje prema kojem su obje pristigle ponude ocijenjene neurednima. Rješenjem tuženika potvrđena je pravilnost i zakonitost odluke zainteresirane osobe jer i prema stajalištu tuženika tužitelj nije ispunio uvjet propisan točkom 3.2.3.1. Dokumentacije za nadmetanje kojom je bilo propisano da ponuditelj dokazuje solventnost tako da mu račun nije blokiran u posljednjih šest mjeseci računajući od dana početka postupka nadmetanja. Tuženik je utvrdio da dostavljeni dokument tužitelja SOL-2 nosi datum 7. travnja 2019. i potvrđuje da šest mjeseci unazad račun tužitelja nije blokiran čime prema ocjeni tuženika tužitelj nije dokazao da njegov račun nije blokiran šest mjeseci računajući od dana početka postupka odnosno od 1. veljače 2019.

Tužitelj u ovom upravnom sporu neosnovano ukazuje na eventualnu omašku u tekstu objave Dokumentacije za nadmetanje jer zahtjev prema kojem ponuditelj treba dokazati da mu račun nije bio blokiran u posljednjih šest mjeseci računajući od dana početka postupka ili do dana početka postupka, ne može se tumačiti drugačije nego da se odnosi na šest mjeseci koje prethode danu od dana od kojeg se računa početak tog postupka. Drugačije tumačenje zahtijevalo bi i određivanje roka za dostavu dokumentacije koji bi bio duži od šest mjeseci od dana objave obavijesti o nadmetanju. U konkretnom slučaju natječajnom dokumentacijom je rok za dostavu dokumentacije bio određen 11. travnja 2019., a tako određen rok za dostavu ponuda nedvojbeno upućuje na zaključak da su ponuditelji svoju solventnost bili dužni dokazati za period od šest mjeseci koji period prethodi danu početka postupka nadmetanja.

Tužitelj također neosnovano u tužbi ističe da je naručitelj s obzirom da dostavljenu dokumentaciju bio dužan pozvati ga na pojašnjenje odnosno dopunu ponude. Naime, kako pravilno navodi tuženik u osporenom rješenju dokaz financijske sposobnosti nije bio propisan kao razlog za isključenje ponuditelja već je bio propisan kao uvjet sposobnosti, a time kao razlog za odbijanje ponude, ako ponuda ne udovoljava tom uvjetu. Stoga tužitelj neosnovano ističe da je isključen iz predmetnog postupka budući da je u tom postupku njegova ponuda odbijena. Također zainteresirana osoba nije tijekom postupka mogla tužitelja pozvati na otklanjanje nedostataka jer se utvrđeni nedostatak odnosi na utvrđenje činjenica u svezi kojih je tužitelj dostavio SOL-2 obrazac, a takav nedostatak bi se mogao otkloniti isključivo dostavljanjem novog SOL-2 obrasca, odnosno obrasca SOL-2 drugačijeg sadržaja ili dostavljanjem drugih dokaza koji se odnose na relevantan period. Kao što je tuženik u svojem rješenju i naveo takvo postupanje nije moguće prema odredbama Zakona o koncesijama. Naime, odredbom članka 34. stavka 7. Zakona o koncesijama propisano je da pojašnjenje ili

dopuna ponuda ne smije rezultirati izmjenom ponude ili dostavljenih dokumenata, nego samo dopunu ili pojašnjenje već dostavljenih dokumenata. Kao što je naprijed navedeno pojašnjenje SOL-2 obrasca koji je tužitelj dostavio tijekom postupka i kojim dokazuje da nije bio u blokadi u periodu od 7. listopada 2018. do 7. travnja 2019. nije moguće dopuniti ili pojasniti bez dostavljanja novog SOL-2 obrasca koji bi se odnosio na vremenski period tražen natječajnom dokumentacijom odnosno na period od 1. kolovoza 2018. do 1. veljače 2019.

Također, postupak pojašnjenja i dopuna može se provoditi samo za uredne ponude. Ponuda tužitelja odbijena je kao neuredna u smislu odredbe članka 5. točke 23. Zakona o koncesijama prema kojoj se neurednom ponudom smatra i ona ponuda ponuditelja koji nije dokazao svoju sposobnost u skladu s dokumentacijom za nadmetanje.

Slijedom navedenog Sud je ocijenio da ne postoje razlozi zbog kojih se odluka tuženika pobija tužbom, a time ni razlozi zbog kojih bi naručitelj trebao tužitelju naknaditi troškove provedenog upravnog postupka.

Prijedlog tužitelja za određivanje odgovnog učinka tužbe nije osnovan.

Prema odredbi članka 26. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima sud može odlučiti da tužba ima odgodni učinak ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, ako zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke, a odgoda nije protivna javnom interesu.

U konkretnom slučaju tužitelj u svom prijedlogu za određivanje odgovnog učinka tužbe nije naveo razloge niti pružio dokaze koji bi upućivali na zaključak da bi u slučaju provedbe novog postupka davanja koncesije tužitelj mogao pretrpjeti bilo kakvu štetu, a naročito štetu koja bi bila teško nadoknadiva ili nenadoknadiva. Stoga je sud odbio njegov zahtjev za određivanje odgovnog učinka tužbe.

Budući da tužitelj nije uspio u ovom upravnom sporu to nije bilo osnove niti za priznavanjem njegovog zahtjeva za naknadu troška upravnog spora.

Iz navedenih razloga Sud je na temelju odredbe članka 57. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u presudi, dok se rješenje pod točkom I. temelji na odredbi članka 26. Zakona o upravnim sporovima, a pod točkom II. na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona.

U Zagrebu, 2. studenoga 2020.

Predsjednica vijeća
Ana Berlangi Fellner, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić
Tanja Nemčić